

У російсько-українській війні загинув прикордонник з Тернопільщини

08 березня 2022

У російсько-українській війні загинув офіцер-прикордонник з Тернопільщини.

Про смерть офіцера пишуть у групі села Баворів Великогаївської ОТГ.

"Уся наша шкільна родина сумує з приводу загибелі від рук російських окупантів випускника нашої школи 2001 року, уродженця с.Баворів, офіцера-прикордонника Гаха Романа Васильовича.

Висловлюємо щирі співчуття батькам, дружині, дітям, братові, сестрі і всім рідним. Схиляємо голови у великій скорботі.

Нехай світлі спогади про Романа назавжди залишаться у наших серцях.

Вічна пам'ять Герою!", - йдеться у дописі групи.

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/67649-u-rosiiskoukrainskii-viini-zahynuv-prikordonnyk-z-ternopilshchyny#>

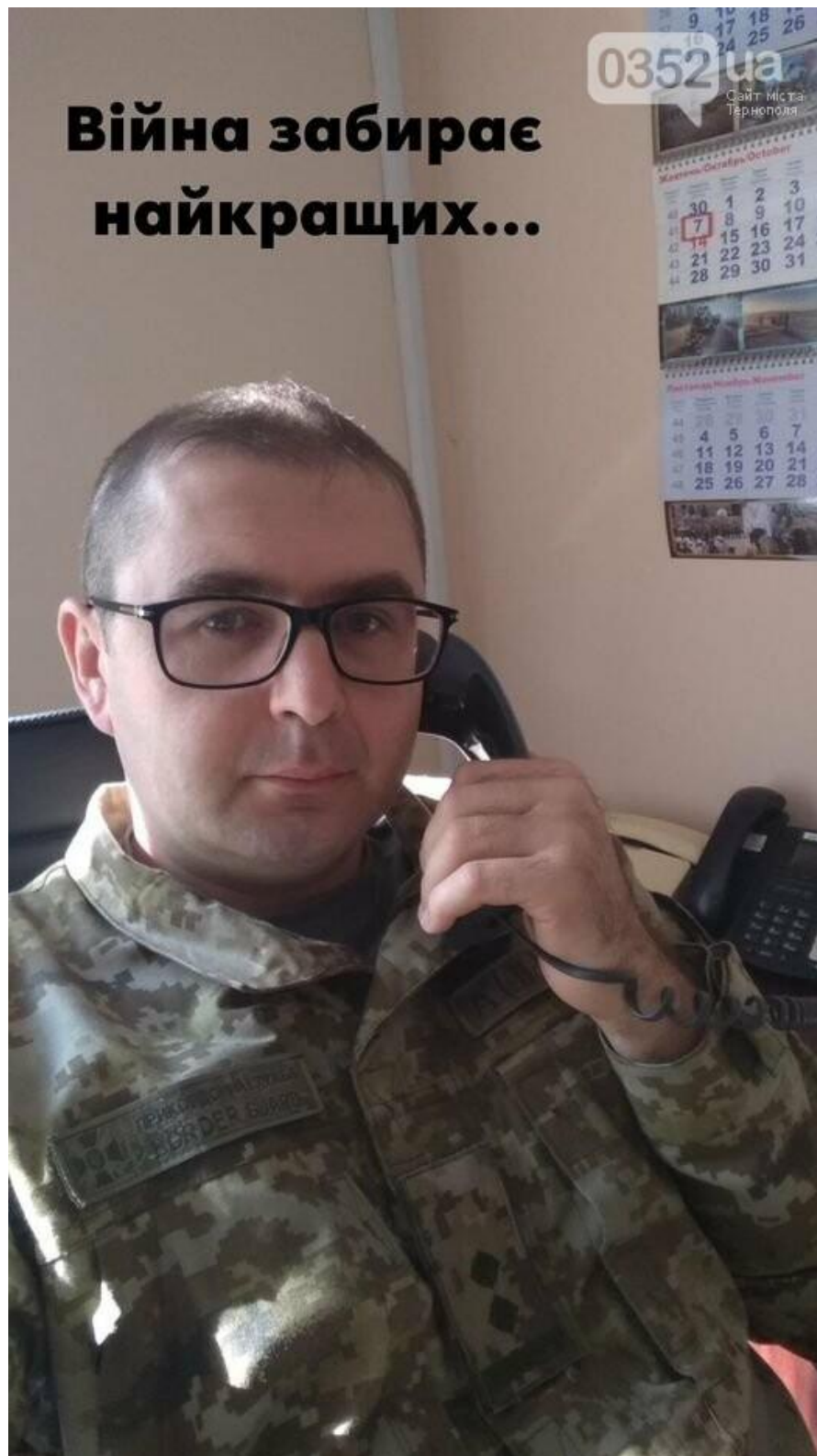
"Віддав життя за наш спокій": у боротьбі з російським окупантом загинув боєць із Тернопільщини (ФОТО)

8 березня 2022

Сьогодні, 8 березня, стало відомо про смерть Романа Гаха, який захищав Україну від російських окупантів.

Сумну звістку [повідомила](#) у мережі Facebook Лілія Король. "Важка втрата нашого брата Героя.... Роман Гах, 1984, із села Баворів Тернопільського р-н, який захищаючи нашу країну, наш спокій - віддав своє життя... Вічна пам'ять Герою... Співчуття рідним та близьким", - йдеться у дописі.

**Війна забирає
найкращих...**

Редакція 0352.ua висловлює щирі співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять герою!

<https://www.0352.ua/news/3345897/vibacte-so-tak-malo-ukrainskih-voiniv-rozculiv-vcinok-skolara>

Ввечері підполковник Роман Гах дзвонив, бо хотів побачити дітей. А наступного дня загинув на чолі колони

10 березня 2022

Наш земляк потрапив під обстріл мінометів, коли виводив колону людей - очолював її. Загинув в населеному пункті Житлівка, у районі залізничної колії 6 березня. Вступив на місці в бій з противником...

Прощання з 37-річним Героєм-підполковником, начальником прикордонного загону відбудеться в його рідному селі Баворів. Тут його і проведуть в останню путь.

Роману Гаху було лише 37... Сиротами залишились двоє синочків - 12-річний Данилко та першокласник Владиславчик - сім йому виповниться за кілька днів. Малі разом з мамою днями переїхали з Луганщини до Баворова, до батьків тата-військового. Дружина Ірина, теж військова, планувала 6 березня повертатись до чоловіка - туди, де зараз війна, де стріляють та вибухають бомби.

Дзвонив і говорив зі всіма рідними. Ніби прощався...

Ще 5 березня Роман подзвонив до рідних по «Ватсап» - дуже хотів поспілкуватись із відео, аби побачити дітей. Поговорив з батьками і дружиною. Наступного ранку Ірина говорила з чоловіком телефоном. Потім на дзвінки ніхто не відповідав. Вже близько 15 год., кажуть односельці, побратими Романа знайшли в його телефоні номер абонента «батько» і повідомили: Романа більше немає...

- Сумна звістка сколихнула нашу громаду, - повідомив голова Великогаївської громади Олег Кохман. - Від рук російських окупантів загинув наш земляк, уродженець села Баворів, начальник прикордонного загону ім. Героя України полковника Євгенія Піскуна, підполковник **Роман Гах**. Висловлюю щирі співчуття дружині, дітям, батькам та усій родині. Вічна пам'ять та вічна слава Герою України!

Роман Гах народився у с. Баворів, що на Тернопільщині, 20 липня 1984 року. Після закінчення школи вступив до Хмельницької військової академії. Закінчив ще й Луганський державний університет ім. Т. Шевченка, за спеціальністю «Публічна служба». Служив у прикордонних військах, дослужився до звання підполковник. Від 2014 р. був на війні, учасник бойових дій. Має чимало державних нагород, розповів староста с. Баворів Назарій Брегін.

- Наш земляк загинув 6 березня, потрапив під мінометний обстріл, коли виводив колону людей і був попереду, - розповів староста. - Вступив на місці в бій з противником. Загинув 6 березня в населеному пункті Житлівка, в районі залізничної колії.

Як почули, що Ромка немає - я плакав. Я і вся моя сім'я

Роман родом із Боворова. Тут народився і вчився. Тут досі живуть його батьки - Василь та Ольга. Залишились ще на рік молодший брат Степан та молодша сестра Оксана, розповів знайомий родини, директор місцевої школи Микола Костик.

- Ви пробачте мої емоції, в ту прокляту неділю для батьків, рідних і для нас усіх, як ми почули, що Ромка немає - я плакав. Я і вся моя сім'я, - чоловік ледь стримується і щораз зупиняє розмову. - Гірко. Дуже гірко. Я товаришую з його батьками. Я був Романовим вчителем. Це один з моїх дітей. Найдостойніших! Найкращих! Був...

Роман зростав у дуже порядній сім'ї, каже директор школи. І діти у батьків відповідні. А Роман завжди відрізнявся від усіх - чіткий, спокійний, розумний, відповідальний, виважений. Коли хтось намагався зачепити, ще змалечку, - навіть не реагував. Всім керувати своїми емоціями і стримувати їх. От вже тоді був, ніби малий військовий.

- До вступу до військової академії Роман дуже ретельно готувався, був у відмінній фізичній формі - я живу недалеко від шкільного стадіону, то не раз бачив, як він кола намотував, - пригадує Микола Костик. - Тоді ще була допризовна підготовка юнаків. То Рома підтягувався понад норму, вільно почувався на перекладині, гарно ходив строковим кроком - фізпідготовка була на висоті. На вступних екзаменах обов'язквлю була здача нормативів - то він почав готуватись ще за кілька років до вступу.

Таких людей зараз дуже мало...

Дуже розумний, гарно вчився, закінчив майже все на 5, каже педагог. Дуже любив історію, фізику та особливо – географію. Причому знав чимало з того, що й близько не входило до шкільної програми. Проте знадобилось під час навчання у вузі і служби. Службу починав у прикордонних військах на Одещині. Коли у 2014 році почалась війна з Росією, його перевели служити на Луганщину. Там і проживав з дружиною та дітьми.

- Батьки дуже переживали, навіть тоді, коли не було війни - кордон є кордон, - пригадує директор школи. - Мама дуже хвилювалась, а батько завжди стримував емоції – от Роман цим на нього схожий. Навіть я, коли нервую, по мені видно. А по них - ніколи. І Роман добре вмів стримувати емоції.

Надзвичайний акуратист ще змалку: начищені черевики, зачіска ідеальна, сорочка, піджачок... Компанійський, а часом у розбірках між хлопчачками служив миротворцем.

Його поважали хлопці, в дружбу з ним цінували дівчата.

- Гірко, і дуже боляче... У нас все село за ним плаче, - Микола Костик знову зупинив розмову на кілька секунд, намагається себе опанувати. - Нехай з Богом спочиває. Наше земляк. Наш Герой! Дуже крутий хлопець! Таких людей зараз дуже мало...

Про час і місце прощання повідомимо додатково, коли буде інформація про це.

Редакція висловлює щирі співчуття дружині, синам, батькам, братові і сестрі, друзям, побратимам і всім, хто втратив дорогу людину. Спочивай з Богом, наш Герою...

https://te.20minut.ua/Podii/vvecheri-pidpolkovnik-roman-gah-dzvoniv-po-videozvyazku-bo-hotiv-pobac-11534920.html?fbclid=IwAR2KEdQO2CwHSYnluLdpWEOEXefhiuiTJO-lvszUWC17_aXeQg0BMY8Mdp4